

РЕШЕНИЕ

№ 517

гр. Ловеч, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, VI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **НАТАЛИЯ С. РАЙКОВА**
АТАНАСОВА

при участието на секретаря **ИВАНКА СТ. ВЪЛЧЕВА**
като разглежда докладваното от **НАТАЛИЯ С. РАЙКОВА АТАНАСОВА**
Гражданско дело № 20234310100382 по описа за 2023 година

Обективно съединени облигационни осъдителни иски с правно основание чл.55, ал.1, пр.1 и чл.86, ал.1 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ за сумата 905,27 лева.

РС-гр.Ловеч е сезиран с искова молба от „Топлофикация-Плевен“АД, ЕИК : *****, със седалище и адрес на управление : *****, представлявано от Изпълнителния директор инж*****, чрез пълномощника си юрисконсулт ***** против „ДОДО“ЕООД, ЕИК : *****, със седалище и адрес на управление : *****, в която изтъква, че ответното дружество се е обогатило за сметка на ищеца „Топлофикация-Плевен“АД със сумата от 904,35 лв., представляваща равностойността на топлинна енергия, доставена до притежавания от ответната страна топлоснабден недвижим имот, находящ се в *****, представляващо търговски обект с площ от 63,51 кв.м., с кадастрален номер 56722.659.488.1.7.

В случая, по реда на Глава 37 от ГПК предявява претенция за парично вземане в размер на стойността на получена без основание топлинна енергия, което намира правно основание чл.55, ал.1, предл.1 от ЗЗД. Първият фактическият състав на чл.55, ал.1 от ЗЗД изисква предаване, съответно получаване на нещо при начална липса на основание, т.е., когато още при самото получаване липсва основание за преминаване на блага от имуществото на едно лице в имуществото на друго. Освен това основанието трябва да липсва не само при получаване на имуществената ценност, но и при предявяване на претенцията за реституция на даденото. Дължи се връщане на всичко получено, а не само на това, с което получателят се е обогатил, респективно онова от което се възползвал /стойността на изразходваната потребима вещ/. Положението за по-малката дължима сума не е приложимо и в случаите на чл.55, ал.1 от ЗЗД, поради което тогава се дължи всичко, което е получено без основание или при отпаднало или неосъществено основание. Само когато е невъзможно да се възвърне в натура неоснователно придобитото имущество, дължи се заплащането на стойността му /т.4 от Постановление №1 от 28.V.1979 год. по гр.д.№1/79 год., Пленум на ВС/.

Позовава се на правилото на чл.154, ал.1 от ГПК, съгласно което за разпределението на доказателствена тежест, ищецът предявил претенция за връщане на полученото без основание, основани на твърдения какво е дал на ответника и че даденото е без основание, следва да установи при условията на пълно и главно доказване факта на даването. Изявлението, че даденото е без основание, може да бъде както твърдение на отрицателен факт, така и правен довод /когато оспори наведено от ответника основание за получаване,

респективно задържане на даденото/, като в зависимост от това ще се разпредели и доказателствената тежест между страните. В случая, в качеството на ищец, се позовава на факта за доставена от топлофикационното дружество и потребена от ответника топлинна енергия в топлоснабден имот в сградата - етажна собственост, в посочените количества и стойност и липсата на облигационно правоотношение, което съставлява основанието за получаването ѝ.

С оглед представените с настоящата искова молба доказателства, счита за несъмнено това, че ответникът е „небитов клиент“ по смисъла на разпоредбата на §1, т.33а. (Нова - ДВ, бр.54 от 2012 год., в сила от 17.07.2012 год.) от ДР на ЗЕ. Легалната законова дефиниция за "небитов клиент" е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди. Съгласно разпоредбата на § 1, т.2а от ДР на ЗЕ "битов клиент" е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди. От анализа на двете дефинитивни разпоредби от ДР на ЗЕ, както в отменената редакция на закона (§1, т.42 и т.43), така и в действащата, следва, че законодателят е използвал като критерии при дефиниране и разграничаване на понятията : вида правен субект (физическо или юридическо лице); нуждите, за които той ползва/купува енергия (битови - за домакинството си, или небитови - по аргумент на противното, такива които не задоволяват битови нужди). Определящи са нуждите, за които се ползва/купува енергия. Дефинираните с двете обсъждани правни норми легални понятия, обаче не обхващат изчерпателно всички възможни случаи в практиката. В случая ответникът е търговец, който по занятие извършва търговска дейност. При осъществяване на своята дейност, а не задоволяване на битови нужди, е придобил правото на собственост по отношение на процесния имот, видно от приложените писмени доказателства. Тук следва да се има предвид, че понятието „стопански нужди", или „небитови нужди" съгласно действащата ДР на ЗЕ е дори по-широко от търговска дейност и се свързва с нуждите, които задоволява конкретния имот. Несъмнено е, че ответното търговско дружество няма домакинство, няма собствени битови нужди, нито топлоснабдения имот е предназначен за задоволяване на такива (ателие), което сочи на небитово ползване на топлоенергията.

От горното следва, че ответникът е „небитов клиент", спрямо когото е приложима разпоредбата на чл.149, ал.1, т.2 от ЗЕ, която изисква сключването на писмен договор за продажба на топлинна енергия между топлопреносно предприятие и клиенти на топлинна енергия за небитови нужди. Договорът се сключва при ОУ по чл.298, ал.1, т.2 от ТЗ, които обаче стават задължителни за страните по търговската сделка - ако такава бъде сключена. Разпоредбата на чл.149, ал.1, т.2 от ЗЕ (както в действаща редакция - изм. ДВ, бр.54 от 2012 год., в сила от 17.07.2012 год. - приложима към процесния период, така и в предишната редакция) предвижда, че продажбата на топлинна енергия се извършва на основата на писмени договори при общи условия, сключени между производител и пряко присъединен потребител (клиент - ред. ДВ, бр.54 от 2012 год. в сила от 17.07.2012 год.) на топлинна енергия за стопански нужди (респ. „небитови нужди" - ред., ДВ, бр.54 от 2012 год., в сила от 17.07.2012 год.). Предвидената писмена форма е такава за действителност на правоотношението.

Твърди, че ответното дружество е „небитов клиент" по смисъла на §1, т.33а от ДР на ЗЕ /ДВ, бр.54 от 2012 год., в сила от 17.07.2012 год., която е приложима през процесния период, или "потребител за стопански нужди" §1, т.43 от ДР на ЗЕ /изм. и доп. ДВ, бр.74 от 2006 год., отм. ДВ, бр.54 от 2012 год./ и това обстоятелство се извежда не само от качеството му на търговец, а и по аргумент от противното на нормата на §1, т.2а от ДР на ЗЕ /нова, ДВ, бр.54 от 2012 год., в сила от 17.07.2012 год./, която определя битовия клиент като такъв, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди, каквито ответното дружество няма и за каквито не би могло да я използва. Ето защо, доказване наличието на валидно облигационно правоотношение по договор за доставка на топлинна енергия между страните в настоящото производство е само с доказателства за сключването на договор в изискуемата писмена форма, какъвто не е бил сключен между ищеца и ответното дружество по воля на последното. Посочва още, че по делото не са ангажирани и доказателства, относими към приложение на нормата на чл.293, ал.3 от ТЗ, нито такива, установяващи съвпадането на насрещни писмени волеизявления в отделни документи, които документи обективират предложение за сключване на договор и приемане на предложението от дружеството-ответник. Видно от приложените доказателства, покана за сключване на писмен договор към ответното дружество е отправена, но същата е оставена без уважение от „ДОДО"ЕООД.

С оглед така установеното, при евентуално изричното оспорване на ответника, че не е налице писмен

договор с ищцовото дружество, при липсата на доказателства, включително и за действия по плащане евентуално на топлинна енергия от ответника за предишен период или за такива от които да се обоснове прилагане на чл.293, ал.3 от ТЗ, не може да се приеме, че страните са обвързани от договор за продажба на топлинна енергия за небитови нужди.

Посочва, че за разлика от хипотезата на договор за търговска продажба на топлинна енергия за небитови нужди, в хипотезите на договор за търговска продажба на топлинна енергия за битови нужди същият се счита за сключен с конклюдентни действия - арг. чл.150, ал. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ), т.е. писмена форма не е предвидена. В този случай топлопреносното предприятие задължително публикува одобрените от комисията Общи условия най-малко в един централен и в един местен всекидневник в градовете с битово топлоснабдяване, като Общите условия влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо изрично писмено приемане от потребителите - арг. чл.150, ал.2 от ЗЕ. В този случай договорната връзка се предполага по силата на закона, тъй като съгласно чл.153, ал.1 от ЗЕ (чл.106а, ал.4 от ЗЕЕЕ /отм./) всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение са потребители на топлинна енергия; чл.150 от ЗЕ постановява, че продажбата на топлинна енергия от топлопреносно предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни Общи условия, предложени от топлопреносното предприятие. Това обаче не важи за възникване на договорното правоотношение с „небитовите клиенти“, тъй като спрямо тях не са приложими публикувани Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди по чл.150, ал.1 от ЗЕ, а се изисква изрично сключването на писмен договор.

С разпоредбите на чл.156 от ЗЕ за уреждане на отношенията между топлопреносното предприятие и потребителите/клиентите на топлинна енергия в сгради - етажна собственост е утвърден принцип за реално доставената на границата на собствеността топлинна енергия. Всеки потребител дължи заплащане на реално потребената въз основа на отчетени единици топлинна енергия от средствата за дялово разпределение, монтирани на отоплителните тела в жилището и съответна част от стойността на топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация, получена по изчислителен път. Позицията се на разпоредбата на чл.139, ал.1 от ЗЕ, съгласно която разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение. Начинът за извършване на дяловото разпределение е регламентиран в ЗЕ /чл.139-чл.148/ и Наредба №16-334 от 06.04.2007 год. за топлоснабдяването, като топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите /чл.142, ал.2 от ЗЕ/.

На следващо място, за да дължи едно лице цената на топлинната енергия на договорно основание следва да бъде установено, че то е използвало топлинна енергия за небитови нужди – въз основа на сключен писмен договор, или за собствени битови нужди като собственик или ползвател на вещно основание - в който случай договорната връзка се предполага по силата на закона, без да е необходима писмена форма /чл.150 от ЗЕ/. Анализът на действащата през процесният период нормативна уредба предвижда две алтернативни основания, при които такова договорно отношение възниква - писмен договор по чл.149 от ЗЕ или наличие на право на собственост или на вещно право на ползване върху самостоятелен обект в топлоснабдена сграда - етажна собственост - чл.153, ал.1 от ЗЕ. Тази хипотеза е приложима, доколкото относно доставката на топлинна енергия до определен топлоснабден имот няма сключен писмен договор по чл.149 от ЗЕ, явяващ се по правило основен източник на облигационните правоотношения. Сключването на писмен договор при условията на договорна автономия /чл.8 и чл.9 от ЗЗД/ е приложимо и в областта на продажбата на топлинна енергия, като чл.149, ал.1 от ЗЕ изрично предвижда, че продажбата на топлинна енергия се извършва въз основа на писмени договори при Общи условия, сключени между топлопреносно предприятие и клиенти на топлинна енергия за небитови нужди - т.3, съответно - между доставчика на топлинна енергия и клиентите /потребителите/ в сграда - етажна собственост - т.6. При наличието на такъв договор, сключен относно доставката на топлинна енергия в процесният имот, е без значение дали освен страната по така възникналото договорно правоотношение /клиент, потребител/ има и друго лице, притежаващо вещни права върху имота. /Решение по гр.д. №8154/2016 год. - СГС, ГК, IV- Б с-в/.

С оглед на горното, ищецът намира за безспорно, че след като страните не са сключили писмен договор, съгласно изискването на чл.149, ал.1, т.3 от ЗЕ, между тях липсва възникнало валидно облигационно правоотношение по продажба на топлинна енергия, по силата на което да бъде ангажирана договорната отговорност на ответника за заплащане на претендираните суми. Ето защо, като не е установен източник на

облигационно договорно отношение между страните, и след като е ползвана услугата за топлоснабдяване на процесният имот, ответникът дължи сумите за използвана топлинна енергия на основание чл. 55 от ЗЗД.

Предвид гореизложеното, между ответното дружество и „Топлофикация-Плевен“ АД не е бил подписан договор за продажба на топлинна енергия, въпреки че дружеството е изпратило писмо-покана до длъжника за сключване на такъв и за изплащане на цената на доставената топлинна енергия, но същият не е изпълнил доброволно задълженията си. Поради тази причина счита, че ответното дружество „ДОДО“ ЕООД се е обогатило без основание за сметка на дружеството-ищец и дължи да му върне онова, с което се е обогатил до размера на обедняването, за суми посочени, както следва :

- 1.Цена за единица количество топлинна енергия : **според таблица - извлечение по пера;**
- 2.Сума за отопление с ИРУ, начислена за периодите, посочени в петитума на исковата молба в размер на **0 лв.;**
- 3.Сума за отопление без ИРУ, за периодите, посочени в петитума на исковата молба в размер на **0 лв.;**
- 4.Сума за топлинна енергия, отдадена от сградна инсталация, начислена за същия период от време, в размер на **889,37 лв.;**
- 5.Сума за битово горещо водоснабдяване /БГВ/, начислена за периодите, описани в приложението в размер на **0 лв.;**
- 6.Суми за услуга дялово разпределение в общ размер от **18,03 лв.,** начислени за периодите, подробно описани в приложението;
- 7.Корекции - **0 лв.**

Видно от приложеното извлечение от сметка за абонатен №43223, ответникът е използвал доставяната от дружеството им топлинна енергия и не е погасил задължението си, с което се е обогатил за сметка на „Топлофикация-Плевен“ АД до размера на обедняването, възлизащ на **904, 35 лв.**

Твърди, че до датата на завеждане на исковата молба - 17.03.2023 год. няма осъществени действия от ответната страна по изпълнение на задълженията за заплащане на описаните дължими суми, което поражда у тях правен интерес за предявяване на иск и търсене на защита по съдебен ред.

Предвид изложените факти, обстоятелства и приложените доказателства, ищецът моли съда, след като се убеди в основателността на твърдените обстоятелства, да постанови съдебно решение по предявените обективно кумулативно съединени искове, с което да ОСЪДИ „ДОДО“ ЕООД, ЕИК : *****, със седалище и адрес на управление : ***** да заплати на „Топлофикация-Плевен“ АД равностойността на доставената и консумирана топлинна енергия до собствения му имот, находящ се на адрес : *****, представляващо търговски обект с площ от 63,51 кв.м., с кадастрален номер 56722.659.488.1.7, с която се е обогатил за сметка на ищеца в размер на : 904,35 лв. главница за периода 01.11.2018 год. - 30.04.2022 год., ведно със законната лихва от датата на депозирание на настоящата искова молба до окончателното изплащане на сумите.

На основание чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ, моли да им бъдат присъдени направените деловодни разноски, в това число и юрисконсулско възнаграждение в размер на 100,00 лв., както и сторените от ищеца разноски в заповедното производство.

В законният срок по чл.131, ал.1 от ГПК е представен отговор на исковата молба от „ДОДО“ ЕООД, ЕИК : *****, със седалище и адрес на управление : *****, чрез неговия пълномощник адв.Л. от АК-гр.Ловеч, в който последният, от името на доверителя си, счита предявените искове за допустими, но неоснователни както по основание, така и по размер. Оспорва ги изцяло. Безспорно между страните не е възникнало и не съществува облигационно правоотношение по предоставяне на топлинна енергия, тъй като не е сключен договор между тях. Но твърди, че и претенцията на ищеца с правно основание чл.55 от ЗЗД е неоснователна, тъй като собственият на доверителя й недвижим имот не е бил топлоснабдяван от ищеца и той не се е обогатил неоснователно с представената му топлинна енергия, каквито твърдения се навеждат в исковата молба. Заявява, че доверителят й не е клиент на „ТоплофикацияПлевен“ ЕАД. Няма спор, че „ДОДО“ ЕООД е собственик на имот, представляващ самостоятелен обект в сграда с административен адрес : *****, който обект представлява магазин. Изцяло оспорва наведените в исковата молба твърдения, че имотът на доверителя й е топлоснабден. Не са предоставяни никакви услуги по топлоснабдяването му от ищеца. Оспорва по съдържание всички представени към исковата

молба фактури, представения препис-извлечение от сметка за задълженията за консумирана топлинна енергия към дата 04.08.2022 год., всички представени справки за консумирана топлинна енергия за всички периоди, представената таблица-извлечение по пера, както и преписи-извлечение за исковия период. Възражава срещу начислените количества в издадената справка за топлинна енергия, считайки, че същите са били изчислени на база предполагаемо, а не отчетено количество потребена енергия от ответното дружество.

Прави и възражение за погасителна давност на всички претендирани вземания за периода 01.11.2018 год.- 30.04.2022 год., тъй като от доверителя ѝ се претендират вземания за периодични плащания, които съгласно разпоредбата на чл.111, б.„в“ от ЗЗД се погасяват с тригодишна давност. Счита за погасени по давност и претендираните от ищеца лихви върху главница, които се погасяват с тригодишна давност. Намира, че лихви изобщо не могат да се претендират от доверителя ѝ, тъй като по иска с правно основание чл.55, ал.1 от ЗЗД длъжникът следва да бъде поканен от кредитора да плати, за да бъде поставен в забава и задължението му да стане изискуемо. В този смисъл пояснява, че мораторна лихва не може да бъде дължима, тъй като покана доверителя ѝ не е получавал и претенцията на ищеца му е станала известна едва с получаване на исквата молба по настоящото дело. Оспорва и представения Договор за доставка, монтаж и включване в експлоатация на прибори за топлоизмерване, за отчитане и заплащане на ползвана топлоенергия от 24.08.2000 год., оспорва го като неистински и твърди, че положените в него подписи не са на посочените лица, както и като изцяло неприложим към доверителя ѝ и собствения му имот. Същевременно заявява, че доверителя ѝ през целия период от време, за който се претендират плащания за доставена топлинна енергия, е отоплявал собственото си помещение с доставена електроенергия. В помещението са монтирани два климатика, използвани през всички зимни сезони от процесния период. Въз основа на гореизложеното моли съда да отхвърли предявените искове като неоснователни и недоказани, както и да присъди на доверителя ѝ направените по делото разноски.

В хода на процеса, ищецът, редовно призован, не изпраща представител, но с молба вх.№8974/27.09.2023 год., чрез пълномощника си юрисконсулт ***** заявява, че поддържа исковите претенции, както по основание, така и по размер.

За ответника, редовно призован, се явява лично Управителя ***** и пълномощникът му адв.Л., която от името на доверителя си поддържа отговора на искоата молба и моли съда да постанови решение, с което е да отхвърли предадените искове като неоснователни и недоказани и да присъди на доверителя ѝ направените по делото разноски, за които представя списък по чл.80 от ГПК. Съображенията им за отхвърляне на искавите са съобразени основно с приетата по делото съдебно-топлохотническа експертиза от кото според тях безспорно се установява, че както в имота на дружеството на доверителя ѝ не са монтирани никакви отоплителни уреди /тръби/, така и в обекта на „ДОДО“ООД не е доставена никаква топлоенергия, като експерта подробно в заключението си е изяснил въпроса за топлоизолацията на тръбите, който никъде не е преценен от ищеца при издаване на неговите фактури и при начисляване на задълженията на нейния доверител.

В този смисъл счита, че представените по делото фактури са издадени без никакво правно основание, тъй като до обекта на доверителя ѝ не е доставена отоплителна енергия от отоплителна инсталация, каквото твърдение се навежда от страна на „Топлофикация-Плевен“АД, че е имало в обекта на доверителя ѝ, тъй коато неговия обект не е бил топлоснабден и той не се е обогатил с никаква доставена от него топлоенергия, поради което и искът с правно основание чл.55 от ЗЗД е неоснователен и недоказан и моли съда да го отхвърли, като им присъди сторените по делото разноски.

Първоинстанционният съд като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, взаимна връзка и обусловеност, доводите на процесуалните представители на страните, по вътрешно убеждение, на основание чл.12 от ГПК, приема за установени следните факти :

Видно от нотариален акт за признаване право на собственост върху недвижим имот на основание чл.483, ал.1 от ГПК №66, том I-К, рег.№184, дело №К-75 от 1999 год. на ***** – Нотариус с район на действие – района на РС-гр.Плевен, вписана в НК под рег.№008, на основание чл.483, ал.1 от ГПК, е съставила този нотариален акт, с който е признала за собственик „ДОДО“ООД-гр.Ловеч, регистрирано по ф.д.№544/1994 год. на ОС-гр.Ловеч, представлявано от Управителя и съдружника Дилян Василев Маринов от гр.Ловеч, на следния недвижим имот : „ФОТОАТЕЛИЕ“, находящо се в *****, представляващ недвижим имот – партерен етаж от жилищен блок, построен през 1986 год. от монолитна конструкция, състоящо се от търговска площ, офис и складови помещения, антре, санитарен възел, с обща застроена площ от 63,51 кв.м. и Мазе с площ 11,47 кв.м., заедно с припадащите се

части от общите части на сградата и правото на строеж върху терена, върху която е построена сградата, находящ се в стр.кв.115а от парцел I-първи по плана на гр.Плевен, при съседни : от изток – ул.“Васил Левски“, от запад – стълбище, от север – фотоателие, от юг – Никола Н..

На 24.08.2000 год. е сключен Договор за доставка, монтаж и включване в експлоатация на прибори за топлоизмерване, за отчитане и заплащане на ползваната топлоенергия между изпълнителя „Холидей и Райзен“ЕООД, от една страна и абоната Севдалина Стефанова Тодорова, с адрес : ул.“Васил Левски“№96, ап.1 /град не е посочен в договора/. Предмет на този договор е доставката, монтажа и експлоатацията на уреди за индивидуално измерване на топлоенергията, монтирани в жилището на абоната върху радиаторите, от изпълнителя. На базата на показанията от тези уреди, изпълнителят ще извършва отчитане на ползваната топлоенергия от абоната за отопление, както и разпределението на същата на база показанията на водомерите за топла вода и тези на главните топломери в абонатната станция. Изпълнителят се е задължил да достави и монтира в жилището на абоната 57 броя топлоизмерватели /регул.вентили, главен топломер/. Срокът на договора, видно от чл.3.2 е 10 години, считано от момента на неговото подписване, като в случай, че някоя от страните не заяви писмено пред другата, в едномесечен срок преди изтичането на този договор, че не желае неговото продължаване – договорът ще се счита сключен за нови 10 години.

Представено е копие на списък на абонатите от ул.“Васил Левски“№96, 94, 92, в който фигурира и фото „Победа“ с брой радиатори 7, брой прибори 7.

Като доказателство по делото са представени данъчни фактури №0003761375/30.11.2018 год.; №0003800653/31.12.2018 год.; №0003836194/31.01.2019 год.; №0003873561/28.02.2019 год.; №0003911939/31.03.2019 год.; №0003947572/30.04.2019 год.; №0004081469/30.11.2019 год.; №0004115237/31.12.2019 год.; №0004152875/31.01.2020 год.; №0004190345/29.02.2020 год.; №*****/31.03.2020 год.; №0004257348/30.04.2020 год.; №0004427589/30.11.2020 год.; №0004459958/31.12.2020 год.; №0004499072/31.01.2021 год.; №0004539700/28.02.2021 год.; №0004573606/31.03.2021 год.; №0004609197/30.04.2021 год.; №0004722282/31.10.2021 год.; №0004756738/30.11.2021 год.; №0004792025/31.12.2021 год.; №0004831012/31.01.2022 год.; №0004867146/28.02.2022 год.; №0004904913/31.03.2022 год.; №0004941604/30.04.2022 год., с които доставчикът „Топлофикация-Плевен“АД е начислил на потребителя №43223 „ДОДО“ЕООД-***** сумата в размер общо на 904,35 лева главница и 142,68 лева лихва за доставената топлинна енергия, за БГВ, за отопление. Така приложените с исковата молба фактури са оспорени по съдържание още с отговора на ответника, представен в срока по чл.131, ал.1 от ГПК.

Налице е справка, в която ищцовото дружество е описало сумите за ТЕ, отдадена от сградна инсталация за действителен обем 210,94 кв.м. в обекта на „ДОДО“ЕООД. Посочено е, че фирмата за дялово разпределение е „Холидей и Райзен“ЕООД, както и че няма извършено плащане от страна на ответното дружество от 01.06.2022 год. до 31.10.2022 год. Видно от тази справка е, че има преизчислени суми за последният отоплителен сезон с Решение на КЕВР №Ц-24 на стойност -6,43 лева. Приспаднати са от фактура за м.ноември 2018 год. – 3,05 лева главница и 3,38 лева лихва.

От приложеното към исковата молба препис-извлечение от сметка за задълженията за консумирана топлинна енергия на „Топлофикация-Плевен“АД на потребителя 43223 „ДОДО“ЕООД, с адрес „Васил Левски“№92 с дата 04.08.2022 год. се установява, че за периода 01.11.2018 год. до 30.04.2022 год. е начислена главница в размер на сумата 904,35 лева, а за периода от 03.01.2019 год. до 04.08.2022 год. сумата в размер на 142,68 лева лихва за забава или общо начислената сума е 1 047,03 лева. Въпросната справка също е оспорена от ответната страна в отговора на исковата молба, като е посочено, че както тя, така и цитираните по-горе данъчни фактури представляват частни свидетелстващи документи, издадени от ищеца, не носещи подписа на Управителя на ответното дружество, последният не се е съгласил с тях и те не доказват по никакъв начин, че до имота на ответника е доставяна топлинна енергия.

Според заключението на вещите лица инж.Н. Н. и Н. Р. по допуснатата комплексна съдебно-икономическа-електрическа експертиза, което съдът кредитира с доверие като компетентно изготвено и безпристрасно депозирано се установява, че е доставяна нулева топлоенергия до имота на абоната на ответника чрез сградната инсталация. Тръбната разводка е вградена в стените чрез аплици и дървена ламперия, които ограничават отдаването на топлина от сградната инсталация. Според инж.Н. до имота на ответното дружество,

според приложените копия на фактурите е доставена топлинна енергия в количество от 9,91 Мвтч, като в това количество няма включена топлинна енергия за отопление и БГВ, а само според топлинния счетоводител е от излъчването на сградната инсталация, съобразявайки се със законовите изисквания. Тези количества са валидни ако тръбите от вертикалните щрангове са открити. Не са съобразени с топлинната изолация. Тя ограничава топлината, излъчвана от щранговете и не променя температурата на протичащия флуид в тях. Експертът инж.Н. е установил, че в имота на ответника няма никакви уреди за отопление като радиатори, лири и тръби. Помещението на „ДОДО“ЕООД се отоплява с електрически комбинирани климатици. От извършеното от това вещо лице проучване се е оказало, че ответника не е изплатил дължимите суми на топлинния счетоводител и с според експерта с право.

Вещото лице икономист Н. Р. отговорила на въпросите към икономическата част от комплексната експертиза, че процесният период от време от 01.11.2018 год. до 30.04.2022 год. на „ДОДО“ЕООД са издадени и осчетоводени 24 данъчни фактури за доставена топлинна енергия на обект на ул.*****, на обща стойност 904,35 лева и начислена лихва от падежа на всяка едно от тях до 04.08.2022 год. в размер на 142,68 лева. Съгласно отразеното в издадените данъчни фактури общото количество на доставената до процесният имот топлинна енергия е 9,91 Мвтч. Във фактурите е включена само топлинна енергия /9,91 Мвтч/ отдадена от сградната инсталация за действителен обем 210,94 куб.м. обем на процесният имот. Вещото лице икономист е посочило, че действащите през процесният период законови изисквания при разпределяне и начисление на топлинната енергия са спазени. Плащания от страна на „ДОДО“ЕООД по горепосочените задължения към датата на изготвяне на експертизата – 10.10.2023 год. не са регистрирани в счетоводството на ищеца. Размерът на дължимите суми за топлинна енергия за процесният период – главница, според издадените и осчетоводени фактури за обекта на ответника е 904,35 лева.

В заключението на съдебно-техническата експертиза е посочено, че на база проверка на място инж.Н. е установил, че до имота на ответника не е доставяна топлинна енергия чрез сградната инсталация, т.е. задължение за доставена топлоенергия за процесният период не е налице, тъй като същата не е отдавана от сградната инсталация на процесният обект по причини, отразени в заключението на в.л.инж.Н..

Съдът кредитира с доверие и показанията на св.Цецка Антонова Маринова – съпруга на Управителя на ответното дружество, която знае за обекта в гр.Плевен. Същата поясни пред съда, че предназначението на обекта е магазин за дрехи, като той представлява едно помещение, което отзад има складче. Тази свидетелка бе категорична, че въпросното помещение се отоплява с два климатика, от самото начало, откакто е закупено. В помещението никога не е имало лири, тръби, радиатори и други уреди, освен тези два климатика.

В показанията си дадени пред съда св.Милка Валентинова Иванова заяви, че знае за имота на „ДОДО“ЕООД, като описа, че този обект представлява магазин, помещение и склад. Помещението се отоплява с два климатика, като в имота няма радиатори, лири, тръби и отоплителни уреди на „Топлофикация-Плевен“АД. Свидетелката уточни, че не е виждала такива.

По обективно съединения облигационен иск с правно основание чл.55, ал.1, пр.1 от ЗЗД.

При наличието на тези писмени и гласни доказателства, съдът приема, че е сезиран с облигационен иск за неоснователно обогатяване с правно основание чл.55, ал.1 от ЗЗД. С този осъдителен иск се защитава правото на едно лице да получи обратно някаква имуществена ценност, която е дало на друго лице без въобще да съществува правно основание за това или то е отпаднало или не се е осъществило. В основата на неоснователното обогатяване е принципът на справедливостта, който не допуска разместване на имущество без наличието на основание. Съгласно Постановление №1/28.05.1979 год. по гр.дело №1/1979 год. на Пленума на ВС в чл.55, ал.1 от ЗЗД са уредени три фактически състава, всеки от които е с различен предмет на доказване : 1/.когато изобщо липсва правно основание за имущественото разместване. Налице е предаване, респективно получаване на нещо при начална липса на основание, т.е. още при самото получаване липсва основание за преминаване на блага от имуществото на едно лице в имуществото на друго лице; 2/.когато е имало правно основание, но то е отпаднало с обратна сила; 3/.когато правното основание не се е осъществило.

В конкретният казус ищецът навежда твърдения, че е доставял на ответника топлинна енергия при начална липса на правно основание, поради което и съдът приема, че е налице първата хипотеза на чл.55, ал.1 от ЗЗД – начална липса на правно основание за имуществено разместване.

Разпределението на доказателствената тежест при предявен иск с правно основание чл.55, ал.1, пр.1 от ЗЗД

се определя от въведените в процеса твърдения на страните, които са обуславящи за съществуването или за отричането на претендираните права на страните.

Тежестта на доказване в настоящият исков процес е на ищеца, като негово е задължението да докаже при условията на пълно и главно доказване, както основаниято, така и размера на съответния иск. Конкретно при иска с правно основание чл.55, ал.1, пр.1 от ЗЗД именно ищецът следва да докаже : наличието на имуществено разместване между страните, т.е. фактическото предаване от страна на ищеца, респективно получаване от ответника на някаква имотна облага; неоснователността на имущественото разместване и то при начална липса на правно основание.

Съдът приема за безспорно между страните, че ответното дружество „ДОДО“ЕООД има качеството на „небитов клиент“ по смисъла на смисъла на §1, т.33а от ДР на ЗЕ /ДВ, бр.54 от 2012 год., в сила от 17.07.2012 год., която е приложима през процесния период, или "потребител за стопански нужди" §1, т.43 от ДР на ЗЕ /изм. и доп. ДВ, бр.74 от 2006 год., отм. ДВ, бр.54 от 2012 год./ и това обстоятелство се извежда не само от качеството му на търговец, а и по аргумент от противното на нормата на §1, т.2а от ДР на ЗЕ /нова, ДВ, бр.54 от 2012 год., в сила от 17.07.2012 год./, определяща битовия клиент като такъв, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди, каквито ответното дружество няма и за каквито не би могло да я използва.

Безспорно по делото е и това, че между страните няма сключен писмен договор за доставка на топлинна енергия, в който да са посочени какви са техните права и задължения, каква е цената на услугата, предоставена от дружеството – доставчик на топлинна енергия на дружеството - ответник, в който смисъл и след като не може да бъде ангажирана договорната отговорност на ответника за заплащане на претендираните суми, то дължимостта на сумите следва да се претендира по реда на чл.55, ал.1 от ЗЗД. В този смисъл и за ищеца е налице правен интерес от сезиране на съда с облигационна осъдителна претенция за неоснователно обогатяване, поради което искът е допустим, като предявен от надлежна страна, легитимна по материалното правоотношение.

Разгледан по същество той е неоснователен и недоказан, тъй като при съобразяване на събраните в хода на исковия процес писмени и гласни доказателства се установи по несъмнен начин, че не е налице имуществено разместване, тъй като в обекта, чиито собственик се явява ответното дружество „ДОДО“ЕООД - „ФОТОАТЕЛИЕ“, находящо се в *****, състоящо се от търговска площ, офис и складови помещения, антре, санитарен възел, с обща застроена площ от 63,51 кв.м. и Мазе с площ 11,47 кв.м., заедно с припадащите се части от общите части на сградата и правото на строеж върху терена, върху която е построена сградата, находящ се в стр.кв.115а от парцел I-първи по плана на гр.Плевен, при съседи : от изток – ул.“Васил Левски“, от запад – стълбище, от север – фотоателие, от юг – Никола Н., не е доставяна топлинна енергия за процесния период от време 01.11.2018 год.-30.04.2022 год. Това е безспорно установено не само от заключението на вещите лица по допуснатата комплексна съдебно-икономическа-електрическа експертиза, което заключение е прието без възражение от страните и което е категорично, че до имота на абоната на ответника чрез сградната инсталация е доставяна нулева топлинна енергия, но и от ангажираните по делото гласни доказателства - показанията на св.Цецка Антонова Маринова и св.Милка Валентинова Иванова, които изцяло кореспондират със заключението на вещите лица инж.Н. и Р., че в имота на „ДОДО“ЕООД няма никакви уреди за отопление като радиатори, лири и тръби, а обекта се отоплява с електрически комбинирани климатици, т.е. на ток. Писмените доказателства, на които ищецът се позовава, а именно данъчни фактури, макар и осчетоводени в счетоводството на ищеца, съдът не кредитира с доверие, тъй като в тях е включена само топлинна енергия /9,91 Мвтч/ отдадена от сградната инсталация за действителен обем 210,94 куб.м. /обем на процесния имот/. Няма доказателства тези фактури връчени ли са и по какъв начин на ответника като потребител, той узнал ли е за тях.

Следователно при така възникналите между страните облигационни отношения, след като ищецът не доказва наличието на имуществено разместване между него и ответника, т.е. фактически предаване от страна на ищеца, респективно получаване от ответника на някаква имуществена облага, както и нейния вид и/или стойност, което е първата предпоставка за уважаване на иска за неоснователно обогатяване, то според съда исковата претенция с правно основание чл.55, ал.1, пр.1 от ЗЗД се явява изцяло неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена от съда, без да обсъжда налице ли са другите предпоставки на този текст от закона и без да се произнася по възражението на ответника за изтекла тригодишна погасителна давност на всички претендирани вземания за периода 01.11.2018 год.-30.04.2022 год. по чл.111, б.„в“ от ЗЗД.

По обективно съединения иск с правно основание чл.86, ал.1 от ЗЗД.

Уважаването на тази акцесорна претенция е свързана с неизпълнение на парично задължение, при което длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. В конкретният казус след като съдът е счел, че главният иск за неоснователно обогатяване е изцяло неоснователен и недоказан, то неоснователна и недоказана се явява и претенцията за законна лихва, считано от датата на депозиране на настоящата искова молба в съда – 17.03.2023 год. до окончателното изплащане на сумите, поради което и следва да бъде отхвърлена от съда.

По разноските.

С претенция за разноси съдът е сезиран и от двете страни, като при този изход на процеса неоснователна и недоказана се явява ищцовата претенция за заплащане на сторените по делото разноси, възлизащи в размер общо на сумата 550 лева, включваща 50 лева държавна такса, 100 лева възнаграждение за юрисконсулт и 400 лева депозит за вещи лице по комплексната съдебно-икономическа-електрическа експертиза.

Ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноските, възлизащи в размер на сумата 800 лева, на основание чл.78, ал.3 от ГПК, съгласно представен списък на разноските по чл.80 от ГПК, от които 400 лева адвокатски хонорар и 400 лева депозит за вещи лице по комплексната съдебно-икономическа-електрическа експертиза.

Водим от изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от ищеца „ТОПЛОФИКАЦИЯ-ПЛЕВЕН“ АД, ЕИК : *****, със седалище и адрес на управление : *****, представлявано от Изпълнителния директор инж*****, чрез пълномощника си юрисконсулт ***** против ответника „ДОДО“ ЕООД, ЕИК : *****, със седалище и адрес на управление : *****, представлявано от Управителя ***** обективно съединени осъдителни иски с правно основание чл.55, ал.1, пр.1 и чл.86, ал.1 от ЗЗД, за осъждане на „ДОДО“ ЕООД, с горните данни да заплати на „ТОПЛОФИКАЦИЯ-ПЛЕВЕН“ АД, с горните данни равностойността на доставената и консумирана топлинна енергия до собствения му имот, находящ се на адрес : *****, представляващо търговски обект с площ от 63,51 кв.м., с кадастрален номер 56722.659.488.1.7, с която се е обогатил за сметка на ищеца в размер на : 904,35 лв. главница за периода 01.11.2018 год. - 30.04.2022 год., ведно със законната лихва от датата на депозиране на настоящата искова молба в съда – 17.03.2023 год. до окончателното изплащане на сумите, к а т о **НЕОСНОВАТЕЛНИ И НЕДОКАЗАНИ.**

ОТХВЪРЛЯ претенцията на ищеца „ТОПЛОФИКАЦИЯ-ПЛЕВЕН“ АД, ЕИК : *****, със седалище и адрес на управление : *****, представлявано от Изпълнителния директор инж*****, чрез пълномощника си юрисконсулт ***** против ответника „ДОДО“ ЕООД, ЕИК : *****, със седалище и адрес на управление : *****, представлявано от Управителя ***** за заплащане на съдебно-деловодните разноси в размер на сумата 550 лева, като **НЕОСНОВАТЕЛНА И НЕДОКАЗАНА.**

ОСЪЖДА ищеца **ТОПЛОФИКАЦИЯ-ПЛЕВЕН“ АД**, ЕИК : *****, със седалище и адрес на управление : *****, представлявано от Изпълнителния директор инж*****, чрез пълномощника си юрисконсулт ***** да заплати на ответника „ДОДО“ ЕООД, ЕИК : *****, със седалище и адрес на управление : *****, представлявано от Управителя ***** сумата в размер на 800 /осемстоин/ лева, представляваща съдебно-деловодни разноси, на основание чл.78, ал.3 от ГПК, съгласно представен списък на разноските по чл.80 от ГПК, включваща 400 лева адвокатски хонорар и 400 лева депозит за вещи лице по комплексната съдебно-икономическа-електрическа експертиза.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред ОС-гр.Ловеч в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____

